

Særlige regler for private dataansvarlige

Hvad særligt angår tilsynet med de private dataansvarlige foreslår udvalget, at den nuværende retstilstand opretholdes med de modifikationer, der følger af, at lovens genstand ikke vil være registrering og videregivelse, men behandling af oplysninger.

Herudover finder udvalget, at der bør åbnes mulighed for, at Datatilsynet i stedet for at påbyde sletning af oplysninger, som efter loven ikke må behandles, kan påbyde blokering. Direktivets artikel 28, stk. 3, 2. pind, omtaler muligheden for at gribe effektivt ind ved at beordre oplysninger blokeret.

Datatilsynet vil, ligesom det hidtil har været tilfældet for Registertilsynet, have behov for at kunne indhente de relevante oplysninger i forbindelse med udøvelsen af sin tilsynsvirksomhed. Disse oplysninger vil i langt de fleste tilfælde kunne indhentes skriftligt eller eventuelt telefonisk eller lignende.

Som nævnt er der imidlertid i den nugældende lov om private registre § 22, stk. 3, hjemmel til, at Registertilsynet - ud over at kunne kræve enhver oplysning, som er af betydning for dets virksomhed, jf. § 22, stk. 2 - kan foretage inspektioner med hensyn til nærmere bestemt virksomhed, hvorved tilsynet uden retskendelse ved en eller flere ansatte møder op på det sted, hvor registreringen fysisk sker, eller hvorfra den faktisk administreres.

Udvalget finder, at der fortsat er behov for i et vist omfang at kunne inspicere hos private. Se om baggrunden herfor *betænkningen*, side 366 f.

Udvalget har i den forbindelse overvejet konsekvenserne af, at det nugældende forbud mod fysiske personers registrering af oplysninger, som er omfattet af lov om private registre § 1, stk. 1, foreslås ophævet. Oplysninger, som behandles af fysiske personer med henblik på udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter, vil ikke være omfattet af loven, jf. § 2, stk. 1, i udvalgets forslag til en ny lovgivning om behandling af personoplysninger. Dette betyder imidlertid ikke, at der ikke må antages at være en række behandlinger, som foretages af privatpersoner i deres eget hjem, der fremover vil være omfattet af lovgivningen.

Udvalget finder det ikke rimeligt, at en dataansvarlig kan undgå inspektioner ved at forelægge den fysiske behandling af oplysninger til privat bolig, hvorfor inspektionsbeføjelsen ikke foreslås indskrænket til kun at gælde forretningslokaler m.v.

Dog finder udvalget, at inspektionsbeføjelserne bør indskrænkes til at gælde i relation til behandlinger, som på grund af deres omfang eller formål kan indebære en særlig risiko for at krænke de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, f.eks. behandlinger,

der har til formål at udelukke den registrerede fra at udøve en ret, modtage en ydelse eller opnå en kontrakt, eller som indebærer anvendelse af ny teknologi. Inspektionsbeføjelsen bør med andre ord gælde for behandlinger, som ud fra de samme betragtninger er undergivet et krav om forudgående tilladelse, jf. ovenfor under pkt. 4.2.7.2. (pkt. B).

Efter den gældende registerlovgivning er bl.a. edb-servicebureauer undergivet Registertilsynets inspektionsbeføjelse, jf. lov om private registre § 20, jf. § 22, stk. 3. Udvalget finder, at disse bureauer fortsat bør være undergivet tilsynsmyndighedens inspektionsbeføjelse, således at det sikres, at Datatilsynet kan inspicere bureauernes virksomhed - og navnlig de etablerede sikkerhedsforanstaltninger - som en helhed og ikke blot de konkrete behandlinger.

Datatilsynets øvrige opgaver

Af øvrige generelle opgaver, der - som noget nyt - vil skulle henlægges til Datatilsynet, peger udvalget for det første på, at Datatilsynet vil skulle høres ved udarbejdelsen af administrative foranstaltninger eller retsfor skrifter om beskyttelse af personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger. Udvalget henviser herved til, at dette følger af direktivets artikel 28, stk. 2.

Selv om det ikke kan antages at følge som en forpligtelse af den nævnte bestemmelse i direktivet, forudsætter udvalget endvidere, at Datatilsynet høres i forbindelse med, at regeringen udarbejder sådanne lovforslag, ligesom vedkommende ressortministerium også forudsættes at inddrage Datatilsynet i forbindelse med sin stillingtagen til et privat lovforslag.

Hvad særligt angår behandling af oplysninger, som foretages for domstolene, og som et flertal foreslår, at der etableres en særlig tilsynsordning for, jf. nedenfor, finder udvalget, at der bør skabes fornødent lovgrundlag for, at Datatilsynet og disse tilsynsmyndigheder kan samarbejde i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde deres pligter, navnlig ved at udveksle alle relevante oplysninger. Udvalget peger i den forbindelse på, at Datatilsynet (i dag Registertilsynet) er i besiddelse af en betydelig sagkundskab vedrørende databeskyttelsesretlige spørgsmål, som det bør være muligt for de øvrige tilsynsmyndigheder at trække på. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 370.

Endelig foreslår udvalget - i lyset af direktivets artikel 28, stk. 6, - at Datatilsynet også skal samarbejde med tilsynsmyndighederne i andre medlemsstater. Indholdet af Datatilsynets opgaver på dette område er beskrevet i *betænkningen*, side 371-373.